

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Ихтиман, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радослава М. Йорданова

при участието на секретаря Лиана Цв. Тенекева
като разгледа докладваното от Радослава М. Йорданова Административно наказателно дело № 20231840200230 по описа за 2023 година

производство по чл. 58д и сл. от ЗАНН

А. И. С. ЕГН ***** от с. * е обжалвал наказателно постановление № 10/09.03.2023 г. на Началника на РУ на МВР-Ихтиман.

В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Сочи се, че липсва описание на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Въззиваемата страна, не взема становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

АУАН № 10/22.02.2023 г. е съставен за това, че на 19.12.2022 г. около 11,30 часа в с. *, кв. *, А. С. неправилно е носил огнестрелно оръжие, което представлява нарушение на чл. 60, ал. 1 ЗОБВВПИ. В обстоятелствената част на акта е посочено, че е била извършена проверка по пр. № 24700-403/2022 г. по описа на РУ на МВР Ихтиман и по пр. пр. № 128/2023 г. по описа на Военноокръжна прокуратура София.

В показанията си актосъставителят С. З., който е инспектор КОС в РУ на МВР-Ихтиман твърди, че е била извършена проверка, по сигнал на гражданин за това, че С. е влязъл в училището на с. * с личното си оръжие.

От своя страна свидетеля по акта Р. И. който също е служител на РУ на МВР-Ихтиман, твърди, че в управлението е постъпил сигнал от родственик на дете за това, че С. е посетил училището на с. *, и след като не е намерил детето е отишъл в дома му в кв. *, където е настъпила саморазправа, при която той е извадил личното си огнестрелно оръжие.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление, в което за извършеното нарушение по чл. 60, ал. 1 ЗОБВВПИ на основание чл. 212 ЗОБВВПИ е наложена глоба в размер на 500 лева.

При установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

При служебната проверка, съдът констатира съществени нарушения на правилата по ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на обжалваното НП. В случая липсва надлежно изложение на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, което представлява нарушение на чл.57, ал.1, т. 5 и чл.42, т. 4 ЗАНН. Нито актосъставителят, нито наказващият орган е посочил в какво се изразява неправилното носене на огнестрелното оръжие от страна на жалбоподателя.

Посочената за нарушена разпоредба на чл. 60, ал. 1 ЗОБВВПИ съдържа множество хипотези, като т. 1 предвижда забрана за откритото носене на оръжие на обществени места, освен при осъществяване на охранителна дейност; а в т. 3, б. "д" е посочено, че се забранява носенето и употребата на оръжие и боеприпаси в здравни и лечебни заведения, в учебни заведения и в социални домове.

В АУАН и НП отсъстват фактически твърдения за това, чрез какви свои действия С. е нарушил някоя от забраните на чл. 60, ал. 1 ЗОБВВПИ, така че деянието му да може да бъде квалифицирано като нарушение на този текст от закона. Нещо повече – между показанията на актосъставителя и тези на свидетеля по акта има съществени противоречия относно обстоятелството в какво се е изразило нарушението – че е носил огнестрелно оръжие в училището на с. * /което представлява нарушение на чл. 60, ал. 1, т. 3, б. „д“ ЗОБВВПИ/, или че е извадил оръжието си или на улица в кв. * на с. * /което би могло да представлява нарушение на чл. 60, ал. 1, т. 1 ЗОБВВПИ/.

Посоченото нарушение на процесуалните правила е особено съществено, тъй като жалбоподателят не е могъл да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и оттам – да организира защитата си, поради което и съдът намери, че атакуваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, в чийто чл. 143, ал. 1 е предвидено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт, държавните такси, разноските производството и възнаграждението за един адвокат, ако жалбоподателят е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От своя страна в т. 6 ДР АПК е предвидено, че "поемане на разноски от административен орган" означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Доколкото атакуваното НП е издадено от началника на РУ на МВР-Ихтиман, което е поделение към юридическото лице ОДМВР-София, то на последното следва да бъдат възложени сторените в хода на производството разноски, включващи адвокатско възнаграждение.

Поради горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 10/09.03.2023 г. на Началника на РУ на МВР-Ихтиман.

ОСЪЖДА ОДМВР –София ДА ЗАПЛАТИ на А. И. С. ЕГН ***** от с. *, ул. „Христо Смирненски“ № 10 сторените разноски в размер на 400,00 лв. /четиристотин лева/.

Решението може да се обжалва с касационна жалба по реда на АПК пред АС– София област в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____